

[Miljøministeren]

imidlertid, at en sådan undersøgelse kun er en del af det samlede beslutningsgrundlag, og at andre elementer tillige må tages med ind i overvejelserne. En af de ting, der vejer tungt, er, at netop genanvendelse må baseres på langsigtede beslutninger, både når det gælder papirfabrikkernes investeringsovervejelser og motivationen af borgerne som aktive medspillere, aktører og forbundsfæller, der ved at sikre indsamlingen af returpapir er en forudsætning for at opnå et aktivt medspil til løsningen af affaldsproblemerne.

Den folkelige forståelse kan man altså ikke bare skrue op og skrue ned for alt efter de svingende priser på returpapir. Her er vi nødt til at bevare en stabilitet i de budskaber, vi giver, navnlig når der, som jeg sagde før, er gode grunde til at fastholde et langsigtet perspektiv. I en sådan situation er det betænkeligt, hvis man lader sine beslutninger styre af en dagspris og dermed introducerer en stop-go-politik, som vil give store pædagogiske problemer, når man skal give befolkningen en forklaring.

Ud fra en samlet afvejning af de forhold, jeg her har redegjort for, må regeringen derfor afvise beslutningsforslaget; men vi anerkender, at det er en vigtig diskussion. Derfor blev undersøgelsen sat i gang i sin tid, og derfor går jeg også ud fra, at vi kan fortsætte diskussionen i udvalget.

Helen Beim (S):

I Socialdemokratiet er vi enige i, at man skal diskutere og grundigt undersøge, hvordan hele retursystemet fungerer i vort samfund. Man skal gøre sig nogle helhedsbetragtninger, det er der ingen tvivl om.

Vi er ligeledes enige i, at i den rækkefølge, vi sætter op over for affaldsbehandling, skal der først og fremmest satses på ressourcebegrænsning, dernæst naturligvis genbrug – herunder renere teknologi – og skal man afbrænde affaldet, ser vi helst, at det foregår i kraftvarmeværker, så man får mest muligt udbytte af den energimængde, der er bundet i affaldet. Dernæst kommer varmeværker, forbrændingsanstalter og til sidst lossepladsen. Vi er også enige i den strategi, der betyder, at vi inden for en kort årrække forbyder, at brændbare materialer bliver anbragt på lossepladsen.

Men når vi kommer til beslutningsforslag nr. B 71, er vi ikke enige med forslagsstillerne læn-

gere. Vi synes, det er en hovsaløsning, der anvises.

Af bemærkningerne til forslaget fremgår det, at især med udgangspunkt i høsten 1993 og mængden af halm, biomasse osv. skal man åbne mulighed for at brænde papir og pap. Det har gjort et meget stort indtryk på os i Socialdemokratiet, at vi den 7. marts har modtaget et brev fra de tre store papirfabrikker – Papyrus i Dalum, Skjern Papirfabrik og Grenaa Papirfabrik, som dækker 95 pct. af Danmarks papirproduktion – hvori man indtrængende adværer mod at give los for at brænde returpapir. Og hvorfor nu det? Jo, for som det fremgår af brevet, er hele returpapirsystemet jo livsnerven i den danske papirfabrikation. Når man betænker de store investeringsmidler, som er forbundet med at opføre denne typer fabrikker, skal man ikke bare med et knips bortskaffe grundlaget for denne produktion. Vi er altså i Socialdemokratiet uenige med forslagsstillerne, og vi vil stemme imod forslaget.

Jeg vil benytte lejligheden til her fra talerstolen at rose miljøministeren, fordi vi nu efter to års forhandlinger med dansk industri i hvert fald kan se tegningen til en aftale om et meget stort og effektivt retursystem for transportemballagemateriale. Det er jo vejen frem. Der er ingen tvivl om, at vi i de kommende år vil få mange diskussioner om affaldsstrømme og materialestrømme. Men de diskussioner er meget alvorlige, og de skal være meget grundige i forhold til vores miljøpolitik, og man løser nu ikke spørgsmålet om genanvendelse og materialestrømme med B 71.

Rønholt (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Jens Jørgensen, ikke kan være til stede, skal jeg prøve at erstatte ham. For Det Konservative Folkeparti gælder det overordnede princip, at vi skal genanvende mest muligt. Det tror jeg miljøministeren hørte. Ellers vil jeg gerne gentage, at vi skal genanvende mest muligt. Men det skal vi gøre med omtanke – lad mig bruge udtrykket miljøomtanke. Ikke mindst er der brug for en ny holdning, når talen drejer sig om papir og emballage.

Danmark er kendt som et godt skovland, og vi skal fortsat have skove. Men en af forudsætningerne er, at der er nogle, der vil plante og vedligeholde skovene, og derfor bør der være